

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

שבת יתרו

וישאלו איש לרעהו שלום ... (יח,י)

... וישאלו איש לרעהו שלום הנאמר במשה ויתרו, ואמרו רבותינו ז"ל: מי הקרוי איש זה משה, וכמה היו רחוקים זה מזה, משה קיבל התורה מפי הגבורה ויתרו נתגייר ממקום רחוק וטמא מאד, כי לא הניח עבודה זרה שלא עבדה. בפרט בעת שבא למשה, שעדיין לא נתגייר רק שרצה להתגייר. ואף על פי כן, קוראם איש ורעהו, כי כך דרכו של הצדיק הגביר מאד, שהוא בחינת משה, שהוא מוריד את עצמו ומקרב את עצמו כל כך למי שיש לו איזה רצון להתקרב אל האמת, הוא מקרב את עצמו אליו כל כך, כאילו היה חברו ממש, כאילו הם איש ורעהו. (לקוטי הלכות - הלכות בכור בהמה טהורה ד' - כ"ב)

בחדש השלישי ... (יט,א)

עיקר התגלות התורה הוא על ידי חסד ואהבה והשתוקקות וכסופין דקדשה, שעל ידי זה נעשין נקודות להאותיות ונצטרפין ונצטיירין אותיות התורה לטוב, וכל הצדיקים הקדמונים שהיו קדם קבלת התורה, כלם היו עוסקים רק בהשתוקקות וכסופין דקדשה להשם יתברך, וזה היה עיקר עבודתם, עד שבא אברהם אבינו שהיה ראש למאמינים וראש לנמולים, ועל ידי זה זכה בשלמות יותר לבחינת ההשתוקקות והכסופין הנ"ל, שהם בחינת חסד ואהבה שזה מדתו של אברהם אבינו.

ומאז התחיל להתנוצץ בחינת התגלות התורה, ואחר כך עסקו בזה שאר האבות והשבטים ובניהם וכו', עד שבא משה רבנו עליו השלום עם דורו שהיו כלם צדיקים, עד שעל ידי ההשתוקקות והכסופין שלהם נצטיירו כל אותיות התורה לטוב, ואז זכו לקבלת התורה. (לקוטי הלכות - הלכות דם א' לפי אוצר היראה - תלמוד תורה - מ"ה)

ומשה עלה אל האלקים ... (יט,א)

בכל מצוה ומצוה ובכל אות ותיבה של התורה הקדושה יש בה חכמה קדושה עמקה ונפלאה מאד, שלמוד החכמה הקדושה הזאת היו יכולין גם המלאכים ללמוד, ועל כן שאלו אשר תנה הודך על השמים. אך באמת אין שום חכמה נחשבת, כי אם כשבאין על ידה לעצה שלמה, ואפילו חכמת התורה הקדושה, שרק היא היא החכמה האמתית, אף על פי כן היא גם היא אין חכמתה נחשבת, כי אם כשזוכין לקבל עצה שלמה על ידה שיצליח על ידי זה לנצח.

וזה עיקר תכלית שלמות עמקות חכמת תורתנו הקדושה, כי לא המדרש עיקר אלא המעשה, ועל כן נקראת התורה עצה. וכל מה שהמדרגות נמוכות ביותר שם צריכין ביותר עמקות העצות הקדושות של התורה. וזה שהשיב משה להמלאכים: כלום קנאה יש ביניכם, יצר הרע יש בכם וכו', היינו כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות תענית ד' - אות י"ד לפי אוצר היראה - תלמוד תורה - מ"ב)

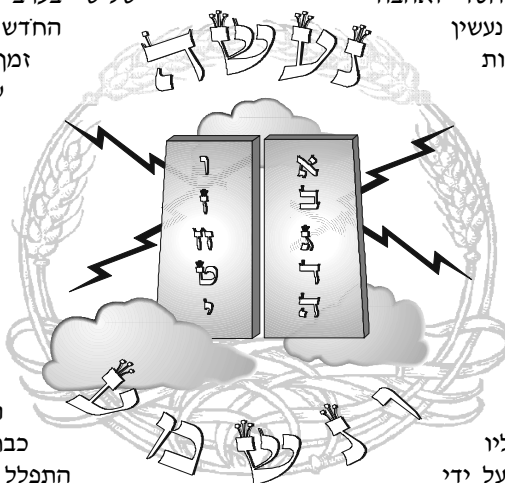
אנכי ה' אלקיך ... (כ,ב)

עיקר קבלת התורה והמצוות הוא האמונה שהוא יסוד כל התורה והמצוות, כמו שכתוב (תהלים קי"ט): כל מצוותיך אמונה, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (מכות כ"ד): בא חבוקוק והעמידן על אחת יוצדיק באמונתו יחיה, ועל כן תחילת דבר ה' שדבר עם ישראל הוא יאנכי ה'

אלקיך וכו' (שמות כ) שהוא עיקר האמונה, להאמין בה' יתברך ולבטל אמונות כוזביות, בחינת 'לא יהיה לך אלהים אחרים, לא תעשה לך פסיל וכו', כי זהו עיקר ההתחלה והתכלית והיסוד והעיקר של כל התורה כלה, כי העיקר הוא האמונה. (לקוטי הלכות - הלכות ערובי תחומים ה' - א')

סיפור

© ... והנה זכיתי להיות אצלו על שבת חגכה ושמעתי תורה נפלאה (לקוטי מוהר"ן סימן ל') וכתבתי אותה לפניו ודברתי עמו הרבה ואחר כך נסעתי לקהלת קדש נעמירוב וקבל אותי אבי בסבר פנים יפות ונתן לי מתנה והייתי מצפה שם בנעמירוב שיזדמן לי עגלה למאהלוב ולא נודמנה לי ונתיישבתי בדעתי למה לי להמתין שם טוב לי שאסע לברסלב אולי יזדמן לי שם עגלה וארוויח שבתוך כך אהיה אצלו וזכרוננו לברכה, וכן עשיתי וחזרתי ונסעתי לברסלב ובאתי לשם ביום שלישי בערב ואני עדיין לא קדשתי את הלבנה באותו החדש, ואותה הלילה היתה הלילה האחרונה של זמן קדוש הלבנה, והיה ענן וחשך גדול ולא נראה שום רשם בעלמא של הלבנה והיה לי צער ושאלתי אם רבינו זכרוננו לברכה כבר קידש הלבנה השיב לי שכבר קידש הלבנה והיה לי צער ביותר וגם בלא זה התגברה עלי עצבות, ומחמת זה ביותר ואחר כך נכנסתי אליו באותה הלילה ושאל אותי על מה אתה במרה שחורה כל כך, ושקתי, ונענה אחד ואמר לו: בשביל שאין הלבנה נראית על כן פניו זעופות.

© ענה רבנו זכרוננו לברכה ואמר: התפלל לפני השם יתברך על-זה, השבתי לו: כבר בקשתי מהשם יתברך על-זה, ואמר: התפלל עוד, וענה אחד ואמר בשבילי, שאני רוצה שאתם תתפללו עליו עבור זה ובאמת לא עלה על דעתי לבקש אותו על זה, אף על פי שהיה לי צער גדול מעניין הלבנה, אבל היו לי דברים הכרחיים יותר שהייתי צריך שיתפלל עלי, על כן לא מצאתי לבי להטריח לפניו גם בשביל זה ועמדנו קצת לפניו. בתוך כך בא אחד ואמר שהלבנה מתחלת להתראות מעט מתוך העננים.

© ענה רבינו זכרוננו לברכה ואמר: תלך מיד ותיכף כשתראה אותה כפי מה שהיא בתוך העננים רק שתראה אותה תיכף תברך ברכת הלבנה בלי עיכוב! ויצאתי לחוץ והיתה הלבנה מכסה בעננים רק שנראית מעט ולא זרזתי עצמי כפי פקדתי ובתוך כך נתעלמה לגמרי והיו לי יסורים ביותר כי נתביישתי לחזור אליו, מחמת שלא קיימתי כדבריו ועמדתי שם מעט ותליתי עיני למרום ובקשתי מהשם יתברך קצת ונראתה הלבנה יותר מבתחילה, ותכף ברכתי ברכת הלבנה ונכנסתי אצלו וזכרוננו לברכה בשמחה.

© ותכף כשבאתי לפניו, ענה ואמר: הלא ראיתם שעתה הוא איש אחר לגמרי! והיה לו נחת גדול, וענה ואמר עלי ועל כל אנשי-שלומו: אם אתם הייתם בשמחה, הייתה טובה גדולה להעולם. אחר כך דברנו עמו קצת ואחר כך ספר לפני ולפני חתנו רבי יצחק זכרוננו לברכה מעשה נוראה מעניין מזל טוב מזל טוב (חיי מוהר"ן - סימן פ"ב), ואחר כך צוה שאנחנו נאכל עמו יחד כי המנהג היה בעת שישבנו אצלו שבחול לא אכל עמנו יחד, רק לפעמים כשהיה איזה עת רצון ובדיחא דעתה היה מצוה שנאכל עמו יחד, ואז בלילה הנזכר לעיל, היה גם כן שעת

216 ארבעים וארבע
נ' נח' נחמן מאומן
לפניו אבא פ"ב

בן המלך האמתי [ענין ספר סיפורי מעשיות – מעשה י"א]. על-ידי אור הנר של חֲנֻכָּה זוכין להמשיך הארת האמת גם בחשכת לילה, לבטל החלופי של העבד שנחלף בבן המלך, שנוצה לברר אמתת השם, לידע מי ראוי לקרותו באמת בבחינת שם בן העבד ומי ראוי לקרותו באמת בשם בן המלך, עד שיתגלה ויתפרסם שם הצדיק האמתי, המאיר לכל אחד מישראל בכל מיני חשך ואפלה, ומצילו משטף מים רבים שהם בחינת מימי המבול המתגברים בכל פעם להחריב את העולם, חס שלום.

כל בחינת השקר והחלופי של בן המלך שנחלף בעבד הוא רק בהשם, שמשקרין ומחליפין את השם מזה לזה, כמו בהמעשה הנוראה שהחליפה הַמְיָלֶדֶת את הַגְּלָדוֹת והניחה את בן המלך אצל השפחה, ובן השפחה אצל המלכה, ועל-ידי זה טעו העולם וסברו שבן השפחה הוא בן המלך, ובן המלך האמתי הוא בן השפחה. הנה עיקר החלופי הוא רק בהשם כי בודאי גוף הַגְּלָדוֹת אי אפשר להחליף, כי בן המלך בכל מקום שהוא הוא בן המלך באמת. וכן להפך, בן השפחה בכל מקום שהוא הוא בן השפחה, רק עיקר השקר והחלופי הוא בהשם, שעל-ידי החלופי גרמה שקראו לבן השפחה שם של שקר, כי קראו אותו בשם בן מלך. וכן להפך, את בן המלך קראו בשם בן השפחה...

(לקוטי עצות – ממון, כה-כו)

על-ידי תאוות אכילה, בא דלות

ובזיונות ובושות (לקוטי מוהר"ן, סימן מ"ז).

על-ידי שפוגמין בתפלין, בא דלות ובושה, וכן על-ידי שפוגם

באמת, בא עניות ובושה, כי עיקר עשירות

הוא מאמת (שם).

● מלא רחמים חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנים ונדבת חסד, מידת אמת, ויקים מקרא שכתוב: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם". ועל-ידי זה נזכה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים. ונזכה להמשיך השפע והברכה משם, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש ופרנסה טובה וכל טוב מאתך, עלינו ועל כל עמך בית ישראל. ותזמין לנו פרנסתנו ברווח מאתך קדם שנצטרך להם, בהיתר ובנחת ובכבוד, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם... (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה מ"ז)

(ספר המידות – אמת, א-ט)

מי שרוצה לדבק את עצמו בהשם

יתברך, עד שילך במחשבתו מהיכל אל היכל ויראה את ההיכלות בעיני השכל, ישמר את עצמו מלומר שקר אפילו בטעות.

מתר לשנות בדבר השלום.

כת שקרים אינם מקבלים פני השכינה.

שרי להו לצדיקא לסגואי ברמאותא עם רמאי.

כל המוסיף גורע.

על ידי שקר, באים הרהורי עבודה זרה.

על ידי אמת, לא ימות קדם זמנו הקצוב.

מרוח פיו של השקרן נעשה היצר הרע, וכשיבוא משיח אז לא

יהיה שקר, ובשביל זה לא יהיה יצר הרע בעולם.

מי שהוא איש אמת, אזי הוא מכיר באחר, אם אחר דובר שקר

אם לאו.

רצון ושמחה קצת וצוה שנאכל עמו, ואכלנו יחד הוא זכרונו לברכה וחתנו הנ"ל ואנכי ובתוך הסעדה, שמע שאחד מאנשי-שלומו היה גם כן מקדש את הלבנה, ואמר ברכת הלבנה בהתעוררות והתלהבות מעמק הלב כדרך אנשי-שלומו, והוטב לרבנו זכרונו לברכה מאד מאד, והתחיל לדבר מזה ועל ידי זה נסתבב הדבר עד שגילה תורה נפלאה לפנינו על פסוק (מלכים-ב ב): ויהי נא פי שנים ברוחך אלי (לקוטי מוהר"ן - סימן ס"ו).

● וכבר ידוע אצלנו שעל כל דבור ודבור שזכינו לשמע מפיו הקדוש זכרונו לברכה, אנו צריכין לומר כמה פעמים: אלמלא לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די! מכל-שכן כשזכינו לשמע המשך כזה אשרי אוזן השומעם. ונתעכבתי שם עד שבת ועל שבת-קדש באו אורחים, ואחד מהם היה מארץ ישראל וספר רבנו זכרונו לברכה עמו מארץ ישראל שבודאי בהכרח שהיו לו געגועים לארץ ישראל, מאחר שזכה להיות שם ועל ידי זה נסתבב הדבר שאמר רבנו זכרונו לברכה על השלחן תורה נוראה (שם) מעניין שבירות מניעות וכי' וכן אחר כך במוצאי שבת קדש אמר גם כן תורה נוראה (שם) מעניין המשכת רוחו של משיח וכי'.

● ואחר שבת בסמוך, נזדמן לי עגלה וקבלתי רשות מאתו קדם אור היום, כי הייתי נחפו מאד ונכנסתי לחדרו לקבל רשות כנהוג, ולא היה נר בחדרו כי הוא זכרונו לברכה שכב עדיין על מטתו ורציתי להכניס נר ואמר שאין צריכין, וקבלתי רשות ממנו בחשכת לילה ודברתי עמו מעט כי כבר דברתי עמו הרבה קדם נסיעתי לנעמירוב ואחר כך, ונסעתי למאהלוב ובאתי למאהלוב ומצאתי את חותני בביתו כי בא בסמוך אחר נסיעתי משם לברסלב וקבלתי פניו, ובודאי לא הסביר לי פנים יפות כי היטב חרה לו על זה כנ"ל:

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל)

בטבריה ...

שיחות

היה איש אחד שהוא היה אדם כשר, ואהב יראי השם, אז הוא ראה את התפילה שלי, שהיא משונה מכל הילדים, הוא ראה שאני מתפלל בכוונה, ובדביקות ובאמת, בתמימות, אז מצאתי חן בעיניו. הוא היה קמצן גדול אבל לי נתן, כמעט בכל יום, מטבע חשובה, ונתן לי באמצע התפילה שהתפללתי בסתר, כדי שלא ירגישו שהוא נתן לי, אז אני הייתי ילד עני והיה לי רצון חזק שיהיה לי סידור שיהיה בו חצות ותהלים ומעמדות וכל שאר התפילות, אבל סידור כזה עלה הרבה כסף, ואני לא היה לי כסף, אז לקחתי את המטבעות האלו, שהאיש הזה נתן לי, וקיבצתי וקניתי בזה סידור שיש בו כל מיני תפילות שבעולם, חצות ותהלים ומעמדות והרבה תפילות, וזה היה אצלי כמו הון רב...

● היה לי רצונות חזקים והיה לי מלחמות כבדות וחיפשתי מקום הצלה... היה לי רצונות חזקים לקום בחצות לילה ולקרא בתהלים, לפעמים קמתי, אבל אני זוכר שבטבריה היה אויר חם מאד, והחום היה כל כך חזק ביום, עד שבילילה היה גם כן חם מאד, כי האבנים התחממו מהשמש, והיה חם גדול מאד, וכל העיר היו ישנים על הגגות, ואני גם כן, אבל אני קמתי כמה שעות לפני אור הבוקר, וירדתי מהגג אל הבית - והבית שלנו לא היה חלונות, היה כמו מערה - אחרי חצות הלילה האויר קצת יותר קריר, ואז עיקר השינה, עיקר החיות, ואני אז ירדתי לחדר...

(ספר אבני הנחל אי - מכתב מ"א)

מכתב

● ב"ה, אור ליום ג', ערב חֲנֻכָּה תשכ"א, תל-אביב. יקירי, השואף וחותר לשוט ולפרח במימי הדעת הנפלאים ונוראים מאד המהפכים ומעלים מחול לקדש מטמא לטהור. ה' יאריך שנותיו בברכה ושלוים וכל טוב נצחי.

לבי יקירי, צריך שתשים לבך שכל מה שאנו מדברים מגדלת רבינו ז"ל אין כוונתנו לדבורים בלבד כי אם לילך בזה ולהציל נפשנו על-ידי זה מהגיהנם של העולם המלא צער ומכאובות.

חֲנֻכָּה היא בחינת המשכת אור האמת, להכניע זְהַמַּת השקר שהוא בחינת מלכות העבד, ולהגביר האמת שהוא בחינת מלכות דקדושה של

עצות ותפילות

היו שותפים בהפצת דעת

הצדיק האמת

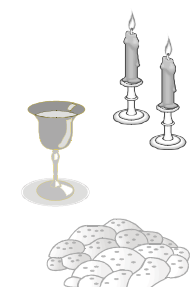
בארץ ובעולם

ניתן לתרום בכל סגנון הדואר

חשבון 7-2255-89

תוכו למצוות

ספר המידות

מרכת

מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270

תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89

שידוכים 02-5824048 (13:00-15:00)

אימייל Shabat.Breslev@gmail.com

ארכיון העלונים www.nanach.org/parsha

